

"נמצא שלא התקיימה הטרדה מינית"

תקציר נייר העמדה של התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות באשר לדיווחי המוסדות האקדמיים תשפ"א

עיקרי הדברים

נבקש להציג תחילה את עיקרי הדברים שיובאו בהרחבה בהמשך:

1. **דיווחי המוסדות האקדמיים על אלימות מינית ומגדרית באקדמיה נכשלו ואינם ממלאים את המטרה שלשמה הוסדרו בתקנות** - מטרת תיקון 9 בתקנות למניעת הטרדה מינית הייתה יצירת כלי פיקוח ואכיפה שייצר תמונת מצב קונקרטית של האלימות המינית והמגדרית באקדמיה וכן יאפשר גיבוש מדיניות ברורה ומפורטת למניעת התופעה. במבחן המציאות הדוחות אינם ממלאים את מטרתם. הדוחות הם כלי חשוב ויש להם ערך ומשמעות באופנים מסוימים, אך איסוף דיווחים חד-שנתי שאינו מייצר תמונת מצב אותנטית, אינו מספיק למניעה ומיגור אלימות מינית ומגדרית באקדמיה.
2. מתמונת המצב שעולה מדיווחי המוסדות נראה כי בעיית האלימות המינית והמגדרית באקדמיה הינה שולית וחסרת משמעות במימדיה, **זאת בניגוד לדיווחי אגודות הסטודנטים והסטודנטיות מהשטח שמדווחים על פגיעות מיניות ומגדריות כחלק בלתי נפרד מחיי היומיום האקדמיים.**
3. **ניגוד אינטרסים מובנה בתפקיד הממונה** - הדוחות מבהירים כי קיים ניגוד אינטרסים מובנה בתפקיד הממונה לענייני הטרדות מיניות, מחד הן מחויבות לאינטרסים הכלכליים, הפוליטיים והאקדמיים של המוסד מאידך, על הממונה לברר באופן אובייקטיבי וחסר פניות את נסיבות המקרה הנתון לפניה על מנת להגיע לחקר האמת. בנוסף לכל אלו, על הממונה מוטלת אחריות גם על גורלה של המתלוננת.
4. **גישה סלחנית יותר לנילונים חברי סגל אקדמי/מנהלי ביחס לנילונים אחרים** - בהעדר פיקוח על אופן קבלת ההחלטות מצד גורם חיצוני למוסדות האקדמיים, מתקיימת העדפה וסלחנות יתר כלפי נילונים שהם חברי סגל. אנשי ההנהלה הבכירה במוסדות האקדמיים נמצאים בניגוד עניינים עמוק כאשר מדובר בטיפול בתלונות כנגד אנשי צוות אחרים.
5. **חוסר היכולת של המערכת לרדת לעומקן של תלונות אנונימיות** - משרת הממונה למניעת הטרדת מיניות איננה מזכה את המחזיקה בה בשעות עבודה נוספות או בתוספת שכר, על כן, המשרה נעדרת את המשאבים הנדרשים על מנת לברר לעומק תלונות אנונימיות. במוסד אקדמי בו יחסי מרות וכח הם חלק אינטגרלי מהמציאות היומיומית יש חשיבות יתרה להקצאת משאבים נרחבים לטיפול ובירור מעמיק של תלונות אנונימיות.
6. **היעדר הסדרה של נהלים למניעת הטרדות מיניות מול גורמי חוץ** - בתלונות רבות עלתה מורכבות בה הנילון הוא גורם חיצוני למוסד כגון עובד קבלן או חונכת בהכשרת חוץ שמועסקים על ידי גורם חיצוני. בשל העדר הסדרה של נהלי טיפול, לממונות אין אפשרות לברר לעומק את פרטי המקרה והמתלוננות נתונות לחסדי ארגון חיצוני שאין לו כל מחויבות אליהן.
7. **בית דין משמעתי** - בדוחות אין מידע על התנהלות בתי הדין המשמעתיים במוסדות. לא ברור מהדיווחים באילו מקרים הנילון מועמד לדין משמעתי, מי היושבים בבית הדין ואיזו הכשרה יש להם בנושא הטרדות מיניות.
8. **פתרונות מוצעים:**
 - יצירת מנגנון ריכוז, אכיפה ופיקוח של המל"ג/משרד החינוך/משרד התרבות והספורט למניעת אלימות מינית במוסדות השונים.
 - רפורמה בתפקוד גופי הנציבות המוסדיים ובתפקיד הממונה למניעת הטרדות מיניות ומגדריות
 - הסדרה של נהלים למניעת אלימות מינית ומגדרית בחוזה התקשרות מול חברות קבלניות ומוסדות הכשרה חיצוניים.
 - הקמת פורום עבודה משותף של כל הגורמים הרלוונטיים: המועצה להשכלה גבוהה, משרד החינוך, הרשות לקידום מעמד האישה, ועדי האוניברסיטאות והמכללות, התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות עם דד-ליין להגשת תוכנית עבודה ומסגרת תקציבית תוך חיבור לאוצר.

"נמצא שלא התקיימה הטרדה מינית"

נייר עמדה מטעם התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות באשר לדיווחי המוסדות האקדמיים תשפ"א

מידי שנה נדרשים המוסדות האקדמיים בישראל להגיש לוועדה ולרשות לקידום מעמד האישה דיווח ובו הם פורטים את פעילותם סביב מניעת הטרדות מיניות באקדמיה. לקראת הדיון שעתיד להתקיים בוועדה לקידום מעמד האישה ב-24 במאי 2022, סקר צוות ההתאחדות את דוחות תשפ"א.

כישלונם של דיווחי המוסדות על אלימות מינית באקדמיה

בראש ובראשונה ובטרם נצלול לעומק הנתונים, עלינו להתייחס לפיל שבחדר: **דיווחי המוסדות האקדמיים על אלימות מינית באקדמיה נכשלו ואינם ממלאים את המטרה שלשמה הם הוסדרו בתקנות.** חובת הדיווח על המוסדות להשכלה גבוהה נקבעה בתיקון 9 לתקנות למניעת הטרדה מינית (חובות מעסיק), תשנ"ח-1998. התקנות הותקנו בשנת 2014 בעקבות מסקנות דו"ח מבקר המדינה שעסק בבעיית האלימות המינית באקדמיה¹, על ידי שר המשפטים ובאישור הוועדה לקידום מעמד האישה². לפי דו"ח המבקר, אשר אחת מהמלצותיו הייתה קביעה חובת הדיווח, **מטרת הדיווחים הינה כפולה:**

1. יצירת כלי לפיקוח ואכיפה שיאפשר למל"ג ולות"ת לקבל תמונת מצב קונקרטית של האלימות המינית באקדמיה.
2. בהתבסס על הדיווחים - על מל"ג וות"ת לגבש מדיניות ברורה בעלת כללים מפורטים שעל המוסדות לנקוט על מנת למנוע ולטפל בתופעה.

הדוחות אינם ממלאים את המטרה שלשמה הם נועדו: הם אינם מייצרים תמונת מצב קונקרטית של האלימות המינית באקדמיה ואינם מהווים פלטפורמה ליצירת מדיניות ברורה עבור המוסדות האקדמיים להתמודדות עם התופעה. הדוחות משקפים ומנכיחים את חוסר ההסדרה וחוסר הפיקוח על בעיית האלימות המינית והמגדרית באקדמיה ואת העדרה של סטנדרטיזציה. תלונות בעלות אופי דומה מטופלות באופן שונה מהותית בין מוסד למוסד. תלונה שבמוסד מסוים עשויה להביא לסילוקו של הנילון, עשויה להסתיים בקביעה לפיה "לא מדובר בהטרדה מינית" במוסד אחר. כמו כן לא גובשה מדיניות ברורה למניעת אלימות מינית באקדמיה על ידי מל"ג או וות"ת והכללים שכן נקבעו לא הוטמנו כראוי, לא מפקחים או פשוט לא מספיק טובים. הדוחות הם כלי חשוב ויש להם ערך ומשמעות באופנים מסוימים, אך איסוף דיווחים חד-שנתי שאינו מייצר תמונת מצב מציאותית אינו מספיק למניעה ומיגור אלימות מינית ומגדרית באקדמיה.

"נמצא שלא התקיימה הטרדה מינית" - תמונת המצב המעוותת שעולה מדיווחי המוסדות

אם להסתמך על הנתונים העולים מדיווחי המוסדות, בעיית האלימות המינית והמגדרית באקדמיה אינה בעיה כלל. במרבית המוסדות, תשעים ושלושה במספר (!), דווח כי לא הוגשו כלל תלונות על אלימות מינית או מגדרית בשנה החולפת. ביתר המוסדות דווחו במצטבר 298 תלונות, **כאשר לגבי כמעט 30% מתוכן נקבע לאחר בירור הנציבות במוסדות השונים, כי לא ניתן לקבוע שמדובר בהטרדה מינית.** אוכלוסיית הסטודנטים והסטודנטיות בישראל עומדת כיום על מעל שלושת מאות אלף איש ואישה. למספר הזה יש להוסיף עשרות אלפי צוותים אקדמיים, מנהלה, עובדי קבלן, חונכים, מתרגלות, גורמי חינוך והכשרה חוץ אקדמיים וכו'. למותר לציין שמספר כל כך זעום של תלונות ביחס לכמות כה גדולה של אנשים ונשים אינה ריאלית.

קשה לתאר במילים את הפער בין המציאות כפי שעולה מהשטח לבין המתואר בדוחות. הזירה האקדמית בוערת - **האגודות הסטודנטיות ברחבי הארץ מדווחות על פגיעות מיניות ומגדריות כחלק בלתי נפרד מחיי היומיום** ועל מערכת שמודעת במידה מסוימת לבעיות אך חסרה את הכלים והמשאבים כדי לחקור את המקרים לעומק

¹ דוח מבקר המדינה בעניין אלימות מינית באקדמיה 2013
² פרוטוקול הוועדה לקידום מעמד האישה מיום 21 במאי 2014

ולפעול למניעתם. כפועל יוצא, סטודנטים וסטודנטיות שחוו אלימות מינית ומגדרית במרחב האקדמי בחרים שלא לפנות לנציבה האמונה על הטרדות מיניות במוסד, בין השאר בשל חוסר אמון במערכת³.

תת-הדיווח על הטרדות מיניות באקדמיה הוא אינו הבעיה, אלא רק הסימפטום. תת-הדיווח הוא עדות לכך שעקרונות דו"ח מבקר המדינה, שעל בסיסן הותקן תיקון 9 לתקנות למניעת הטרדה מינית, לא יושמו. נותרנו עם מערכת לא מפקחת, חסרת שיניים, חסרת יכולת אכיפה וחסרת מודעות בדיוק כמו בתקופה שלפני שהותקנה חובת הדיווח. הפתרון אינו לדבר עם המוסדות ולנזוף בהם על הדיווחים הנמוכים, אלא לשנות את המציאות, את הפיקוח, את ההכשרות, את ההנעה המערכתית כך שתוכל להתמודד עם בעיית האלימות המינית והמגדרית, לעמוד על היקפה, ללמד את הקהילה האקדמית להתמודד עם פגיעות מיניות ומגדריות, ולייצר הגנה מערכתית למתלוננות.

הסוגיות המרכזיות העולות מדיווחי המוסדות

צוות ההתאחדות ניטר וניתח את הדוחות. נפרט להלן את הסוגיות המרכזיות שמצאנו בעייתיות:

1. ניגוד אינטרסים מובנה בתפקיד הממונה לענייני הטרדות מיניות: תפקיד הממונה לענייני הטרדות

מיניות הינו תפקיד מורכב מעצם הגדרתו. הממונה מועסקת על ידי המוסד האקדמי ועל כן מחויבת לעמוד על האינטרסים המשפטיים והכלכליים שלו, לרבות אחריותו התאגידית והנזיקית. מאידך, על הממונה לברר באופן אובייקטיבי וחסר פניות את נסיבות המקרה הנתון לפניה על מנת להגיע לחקר האמת. בנוסף לכל אלו, על הממונה מוטלת אחריות גם על גורלה של המתלוננת. כאמור מדיווחי המוסדות עולה כי בכמעט 30% מהתלוננות שהגיעו לבירור אצל הממונות נקבע שאין עולות לכדי הטרדה מינית. לצד זאת, בחלק ניכר מהתלוננות הללו ננקטו גם צעדים דקלרטיביים כנגד הנילונים כגון אזהרה, שיחת בירור נהלים, מכתב לתיק האישי או נזיפה.

לדוגמה: באחד המוסדות האקדמיים הגדולים בצפון הארץ נקבע לגבי תלונה על ניצול יחסי מרות ויחסים לכאורה בהסכמה בין סטודנטית לבין איש סגל אקדמי כי לא מדובר בהטרדה מינית, זאת למרות שבתקנון המוסד נקבע איסור חד משמעי על יחסים אינטימיים במקרה של יחסי מרות ולמרות שעולה מהתלונה שהמתלוננת הייתה במצב נפשי רעוע לאחר המקרה. **מדובר במקרה קלאסי של הטרדה מינית תוך ניצול יחסי מרות, מקרה שעומד גם בניגוד לחוק וגם בניגוד לתקנון המוסד, שהסתיים באזהרה בלבד.** לא נעשה כל בירור משמעתי מעמיק לנילון אשר ממשיך להרצות במוסד ולהיות בקשר ישיר עם סטודנטיות וסטודנטים במסגרת תפקידו.

זו רק דוגמה אחת מיני רבות שעלו מדיווחי המוסדות ומדגימות את ניגוד העניינים המובנה בתפקידן של הממונות - מבחינה פורמלית הממונה מצהירה שאין מדובר בהטרדה כך שהמוסד נותר חף מאחריות או סיכונים, אך מבחינה מהותית ברור לממונות, שחלקן הניכר עברו הכשרה מקצועית, שבעיית האלימות המינית והמגדרית נוכחת וקיימת ועל כן הן משתמשות בכלים הדקלרטיביים שעומדים לרשותן, בהעדר אפשרות אחרת.

נתון זה לבדו - מציאות הכלאיים הזו שבה בבד בבד מתקיימת ולא מתקיימת הטרדה מינית - מעידה בפני עצמה על ניגוד האינטרסים האינהרטי שעמו נאלצות להתמודד הממונות ועל חוסר יכולתן למלא את תפקידן נאמנה בתצורתו הנוכחית. למותר לציין שטיפול שכזה הינו חסר תוחלת - הוא אינו מקדם מניעה של אלימות מינית ומגדרית, אינו מרתיע פוגעים, אינו מספק הכרה ותמיכה במתלוננת ולמעשה מעצים את הבעיה ומקטין את אמון המתלוננות במערכת.

³ [סקר הסטודנט 2017-2018](#)

2. דין שונה לנילונים ממעמד שונה עבור אותה עבירה (סטודנטים, עובדי קבלן וצוותים אקדמיים): באופן עקבי עולה מהדיווחים כי דינים של נילונים ממעמד שונה מטופל בדרגות חומרה שונות. כאשר מדובר בנילון שהינו עובד קבלן, האחריות על הטיפול מועברת כמעט מיד לחברה הקבלנית, אך לעיתים קרובות העברת האחריות מצורפת להמלצה, שלרוב מתקבלת, להעביר את הנילון מתפקידו. עם זאת, כאשר מדובר בנילונים בעלי סטטוס של אנשי אקדמיה או מנהלה, מופעלת גישה סלחנית יותר המסתיימת לרוב בקביעה שלא מדובר בהטרדה מינית או לכל היותר באזהרה או נזיפה. כמו כן, ניתן לראות שגם מוסדות שפועלים בגישה של אפס סובלנות לאלימות מינית המתבצעת על ידי סטודנטים ופועלים לסילוקם מהקמפוס, מפגינים גישה סלחנית יותר כלפי אנשי סגל אקדמי אשר גם במקרים כאלה ממשיכים להחזיק במשרתם.

לדוגמה: במוסד אקדמי במרכז הארץ, כל התלונות שהוגשו כנגד נילונים סטודנטים הסתיימו בהליך משמעותי שהוביל לסנקציה חמורה כגון הרחקה מהמוסד ואילו כל התלונות שהוגשו כנגד נילונים שהם סגלים אקדמאיים או מנהליים על פגיעה בחומרה דומה הסתיימו באזהרה בלבד.

נתון זה מדגיש את העדר הפיקוח על אופן הטיפול של המוסדות בתלונות השונות. הממונות למניעת הטרדות מיניות, כמו גם הנשיאים והדיקאניות, נמצאים בניגוד עניינים עמוק כאשר מדובר בטיפול בתלונות כנגד אנשי צוות אחרים. מדובר בצוותים שעובדים יחד, לפעמים במשך שנים רבות. יש להם היכרות אישית, קולגיאלית ואולי אף קשרי חיבה וחברות לצד אינטרסים מוסדיים, כלכליים ופוליטיים. **ללא פיקוח של מוסד חיצוני על אופן קבלת ההחלטות, ללא הטמעה מערכתית של מערכת נציבות עצמאית ואובייקטיבית, האלימות המינית והמגדרית תמשיך להיות חלק בלתי נפרד מהמרחב האקדמי.**

3. חוסר היכולת של המערכת לרדת לעומקן של תלונות אנונימיות: אחת התופעות המורכבות יותר בתחום האלימות המינית באקדמיה הוא הגשת תלונות אנונימיות. המורכבות מתבטאת בכך שהיכולת והמוטיבציה של המערכת להעמיק בברור התלונה ובפרטיה היא מוגבלת. למרות מורכבותן, הטיפול בתלונות אנונימיות קצר ב-30% מהטיפול בתלונות שאינה אנונימית. כאן המקום לציין כי משרת הממונה הינה מינוי שאינו מזכה את המחזיקה בה בשעות עבודה נוספות או בתוספת שכר. בהיותה כזאת, המשרה נעדרת את המשאבים הנדרשים על מנת לברר לעומק תלונות אנונימיות.

חשיבותן של תלונות אנונימיות נובעת מיחסי הכח המוטמעים במערכת האקדמית. לאנשי אקדמיה הכח להשפיע על עתידם של סטודנטים וסטודנטיות לא רק במסגרת האקדמית עצמה, אלא גם בהמשך דרכם מחוץ למוסד. בנסיבות העניין סטודנטים ואנשי סגל זוטרים חוששים להיחשף. לא בכדי התלונות החמורות ביותר בדיווחי המוסדות הן אנונימיות. **לדוגמה:**

- תלונה של דוקטורנטית שנאלצה לעזוב את לימודיה בשל הטרדה מתמשכת מצד המנחה שלה.
- תלונה אחרת על איש סגל אשר ביצע מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות.
- שתי תלונות אנונימיות שונות באותו מוסד אקדמי לפיהן איש סגל אקדמי מטריד באופן קבוע סטודנטיות בקורס שהוא מלמד בשיחות טלפון ובאפליקציית וואטסאפ.

כל אלה תלונות אנונימיות מסבב הדיווחים הנוכחי שלא נבדקו לעומקן. הנילונים לא הועמדו לדין משמעותי וככל הנראה ממשיכים להיות בקשר רציף וקבוע עם אוכלוסייה סטודנטית וכלל בשל חוסר היכולת של המערכת האקדמית להשקיע את המשאבים הנדרשים על מנת לעצור את הפגיעה.

בנסיבות העניין מסלול אנונימי אשר מאפשר הגשת תלונה ללא חשיפה הינו קריטי והכרחי לקיום של מרחב אקדמי בטוח. יחד עם זאת, קיומה של פלטפורמה להגשת תלונות אנונימיות אינה מספיקה - **המערכת מחויבת להשקיע את המשאבים הנדרשים על מנת לרדת לעומקן של התלונות ולבחון אותן לעומק על מנת להגיע לחקר האמת. גוף נציבות אשר אינו מתוגמל בשכר או בשעות עבודה, שכפוף לנשיאות**

המוסד, שנעדר תקציבים מערכתיים לבירור עומק של תופעת אלימות מינית ומניעתה - הוא גוף דקלרטיבי, פורמלי, שאינו מונע אלימות מינית ולעיתים אף מאפשר את התקיימותה.

4. הכשרות חינוכיות מחוץ לקמפוס ואחריות המוסד: חלק ניכר מהתלונות בדוחות עסקו בהטרדה במסגרת הכשרה חיצונית. סטודנטים וסטודנטיות נשלחים להכשרות מקצועיות מחוץ לקמפוס באופן תדיר כחלק משגרת הלימודים. יחד עם זאת, עולה מהדיווחים שאין כל הסדרה של הנחיות למניעת הטרדה מינית ומגדרית במקרים כאלה. לרוב הנציבות במוסדות נותרות חסרות יכולת לבחון את התלונה ולהגן על זכויותיה של המתלוננת, אשר נותרת תלויה לחלוטין בחסדיו של המוסד החיצוני שמפעיל את ההכשרה החינוכית אשר אינו מחויב אליה בשום צורה, משפטית או חוזית.

5. אחריות על פגיעות שבוצעו על ידי עובדי חוץ: השימוש במונח עובדי חוץ בדוחות המוסדות מתייחס למגוון של אנשי ונשות מקצוע: אבטחה, אחזקה וניקיון, בוחני חוץ וכו'. ההתייחסות בדוחות אינה מפרטת מי הם עובדי הקבלן, מי החברה שאחראית עליהם, כיצד מוסדרת מערכת היחסים החוזית/משפטית במקרה של הטרדה מינית והאם יש הבדל בהסדרה בין עובדי החוץ השונים. במרבית הדוחות נראה שהאחריות לטיפול בנילון שהוא עובד חוץ מוטלת לחלוטין לפתחו של הקבלן המעסיק אותו. המוסד האקדמי מתנער מאחריותו כלפי המתלוננת וכלפי החברה כולה ומותיר את קבלת ההחלטות המשמעותית בפתחה של החברה הקבלנית. הסיטואציה דומה מאד למתואר לעיל בנוגע להכשרות חיצוניות- אין לנציבות יכולת או אינטרס לבדוק את הנסיבות והאחריות מועברת במלואה לקבלן החיצוני.

6. בית הדין המשמעתי: בית הדין המשמעתי הוא הכלי המרכזי של המוסד האקדמי לבירור תלונות על הטרדות מיניות ומגדריות. למרבה הצער מהדיווחים לא ברור באילו מהתלונות התקיים בירור של נילון מול בית הדין המשמעתי ובאילו לא. תחת הכותרת "החלטת הגוף המשמעתי" בדיווחים, לעיתים קרובות כתובה החלטת המוסד ולהיפך ולכן לא ניתן להפיק משמעות מהפן הזה של הדיווחים. יתרה מכך, הדיווחים אינם מספקים מידע אודות ההתנהלות הפרקטית של בתי הדין המשמעתיים - האם מדובר בבית דין מיוחד לענייני הטרדות מיניות, האם יושבי בית הדין בקיאים בחוק למניעת הטרדה מינית, האם ליושבי בית הדין הכרות עם הנילון, כמה זמן ערך ההליך המשמעתי - כל אלה נתונים קריטיים להבנה מעמיקה של תפקוד המערכת האקדמית ובלעדיהם אין למערכת כלים להעריך את אופי ההתמודדות של המוסד עם בעיית האלימות המינית באקדמיה.

פתרונות מוצעים

1. יצירת מנגנון ריכוז, אכיפה ופיקוח של המל"ג/משרד החינוך/משרד התרבות והספורט למניעת אלימות מינית ומגדרית במוסדות השונים שתפקידו:

- ריכוז פורום ממונות למניעת אלימות מינית במסגרת המל"ג/משרד החינוך/משרד התרבות והספורט, שמטרתו להכשיר את הממונות, ללוות אותן לייעץ להן ולגבות את עבודת גוף הנציבות במוסדות השונים אל מול ההנהלה הבכירה במוסדות האקדמיים.
- יצירת תוכנית תמריצים ותמלוגים לצד קנסות וסנקציות שתאפשר אכיפה וקידום של נהלים למניעת אלימות מינית ומגדרית באקדמיה אל מול המוסדות.

2. הקמת פורום עבודה משותף של כל הגורמים הרלוונטיים: המועצה להשכלה גבוהה, משרד החינוך, הרשות לקידום מעמד האישה, ועדי האוניברסיטאות והמכללות, התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות וכו' עם דד-ליין להגשת תוכנית עבודה ומסגרת תקציבית תוך חיבור לאוצר.

3. רפורמה בתפקוד גופי הנציבות המוסדיים ובתפקיד הממונה למניעת הטרדות מיניות:

- הממונות יועסקו על ידי המוסד בתפקיד מוגדר ובתגמול שיוכר כמרכיב בשכרן לצד שעות עבודה מוגדרות מראש שיוקצו למילוי התפקיד.
- גוף הנציבות יוכר כגוף עצמאי אשר אינו כפוף לאינטרסים המוסדיים וללחצים פנים-ארגוניים.
- לגוף הנציבות תקבע סמכות בלעדית בליווי וטיפול בתחום האלימות המינית והמגדרית במוסד נתון. יעוגנו לממונות סמכויות בתקנוני המשמעת ונהלי הלימודים המוסדיים על מנת להסדיר את ההתקשרות שלה מול גופי המוסד מבחינת בירור התלונות, אכיפת מתן זכויות רווחתיות, כלכליות ואקדמיות לנפגעות ולנפגעים וצעדי ביניים בהליכים משמעתיים.

4. הסדרה של נהלים למניעת אלימות מינית ומגדרית בחוזה התקשרות מול חברות קבלניות ומוסדות

הכשרה חיצונית: המוסדות יעגנו בחוזה ההתקשרות מול גורמים חיצוניים (הכשרות חינוכיות, לימודיות, חברות כ"א וכו') סעיפים המחייבים את הצדדים בנקיטת צעדים למניעת אלימות מינית ומגדרית.

לסיכום, המרחב האקדמי הוא מרחב מועד לפרענות מבחינת אלימות מינית ומגדרית. **הדרך היחידה להניע שינוי אמיתי בתמונת המצב היא דרך של הסדרה, אכיפה, פיקוח ובקרה. עד אשר גוף חיצוני למוסדות האקדמיים לא יקח אחריות על המצב, האלימות המינית והמגדרית תמשיך להיות מנת מהמציאות היומיומית של סטודנטים וסטודנטיות, של סגלים אקדמיים ומנהלים ושל החברה כולה.**

דיווחי המוסדות על אלימות מינית ומגדרית באקדמיה הם כלי חשוב אך, הם אינם משרתים את מטרתם, העיסוק במספרים ובירוקרטיה מסיר את הפוקוס מהבעיה העיקרית - **ללא אכיפה ופעולות פרו-אקטיביות של גוף חיצוני לממסד האקדמי, למוסדות האקדמיים אין אינטרס לפעולת למיגור בעיית האלימות המינית והמגדרית באקדמיה, להפך - יש להם סיבות כלכליות, פוליטיות, ארגוניות וחברתיות להותיר את המצב על כנו ולהמשיך להעלים עין מתמונת המציאות.**

השטח בוער וזו האחריות של כולנו לשנות את המצב. אנחנו בהתאחדות הסטודנטים והסטודנטיות הארצית קוראות לכולן - הועדה לקידום מעמד האישה, הרשות לקידום מעמד האישה, המועצה להשכלה גבוהה, משרד החינוך, משרד התרבות והספורט, אוניברסיטאות, מכללות, נשיאים, דיקאנויות וממונות - להצטרף אלינו בשינוי המציאות, עוד היום.

בכבוד רב,

**צוות מניעת אלימות מינית באקדמיה
התאחדות הסטודנטים והסטודנטיות הארצית**